

Եկէք ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ...

Մատթէոս 11:28

Դեկտեմբեր, 2011թ.
N 11 (29)

Լոյս է արեւն ու 2009թ. Դայիսից

ԲԱՐՈՒ ԼՈՒՐ

Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ.

Մեզ եւ ձեզ մեծ աւերիւի

Օրհնեալ է յայտնութիւնը Քրիստոսի

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Պեմբերյան, 2011թ.
N 11 (29)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Քրիստոս ծնավ և հայրնեցավ.....	1
Քրիստոսի ծնունդը.....	2
Ճանաչենք Քրիստոսի հայրնությունն ու բացատրենք այն մեր մանուկներին.....	4
Մովորում ենք աղոթել.....	6
Վիկտորի Իվանովիչ Բելիխ.....	9
Վկայություններ.....	12
Լիլիթի բժշկությունը.....	12
Նոութի ծնունդը.....	13
Ամուսինների հաշտությունը.....	14
Ինչպե՞ս դիմավորենք Նոր փարին.....	15
Քրիստոսը՝ առաջնորդող լույս.....	16

Միրելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր
դիտողությունները, առաջարկություններն
ու փափաքություններն ուղարկել
խմբագրության: Մենք սիրով հաշվի կառնենք
ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526

«Բարի լուր» ամսագիրը փապագրվում է
հոժաբա կամ նվիրատվությունների
շնորհիվ: Նվիրատվությունները կարող եք
ուղարկել խմբագրություն:
Հեռ.՝ 093-954-930

Քրիստոս ծնալ և հայտնեցալ. մեզի, ձեզի մեծ ավետիս Օրհնյալ է Քրիստոսի փառավոր ծնունդը

Միրելի՝ ընթերցողներ, շնորհավորում ենք ձեր Նոր տարին ու մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Սուրբ Ծնունդը: Մի քանի օրից պատմության գիրքը կանցնի ևս մեկ տարի: Ինչպես ընդունված է, յուրաքանչյուր տարեմուտի ի մի են բերվում կորուստներն ու ձեռքբերումները: Անցնող տարին աշխարհին բերեց նոր հիասթափություններ և ապագայի նկատմամբ վախեր: Իսկ ինչպիսի՞ն էր անցնող՝ 2011 թվականը մեզ համար. ավելի հաստատվեցի՞նք ու ամրապնդվեցի՞նք հավատքի մեջ: Որքանո՞վ կատարեցինք Տիրոջ կամքը: Եկե՛ք անցյալի սխալներից դասեր քաղենք ու նորոգենք մեր ներկան և, ինչպես առաքյալն է ասում. «*Յիսուսի նայինք, մեր հաւատքին առաջնորդին ու կատարողին*» (Եբր.12:2):

Մեր եկեղեցում ես նկատում եմ շատ դրական բաներ և հավատում եմ, որ Տերը մեծամեծ բաներ պետք է անի: Ի՞նչն է կարևոր՝ ներքին մաքրությունը, սրբությունը եկեղեցում, միաբանությունը և, իհարկե, աղոթքների կյանքը՝ ծոմապահություններով: Մենք լավ բանի ենք սպասում, որովհետև, ինչպես ես էլ նկատում եմ և ուրախանում, եղբայրների մեջ կա այդ բարի նախանձավորությունը՝ ձգտել արթնության, որին այսօր մենք էլ սպասում ենք, որպեսզի Քրիստոսը ավելի հաստատվի ու փառավորվի եկեղեցում: Մեր խնդրանքն ու հորդորն այս Նոր տարում սա է, որպեսզի սկսվի նոր ու լուրջ արթնություն: Գիտակցելով, որ մենք պետք է շատ նեղություններով մտնենք Աստծու թագավորությունը՝ խնդրող լինենք առաջին ու վերջին անձրև-

ներ, իսկ Աստված պատրաստ է հեղեղներ անելու:

Հիսուսի ծննդով Աստված երկու կարևոր բան է սովորեցնում մեզ:

Առաջինը՝ երկինք, երկիր և ամեն բան Ստեղծող Աստված թույլ տվեց, որ Իր Միածին Որդին ծնվի գոմում, անշուք վայրում: Մի՞թե Աստված չէր կարող այնպես անել, որ Նա թագավորական պալատում կամ լավ տան մեջ ծնվեր: Այս բոլորը մեզ համար է, երկինք մտնելու համար սա է միակ ճանապարհը: Աստված երկնքից նայում է խոնարհ և կոտրած սիրտ ունեցողին ու Իր Խոսքից դողացողին: Եթե Մարիամն էլ չունենար խոնարհություն, ինչպե՞ս Հիսուսը կծնվեր Նրա միջոցով: «*Վասն զի իր աղախինին խոնարհութեանը նայեցաւ. քանզի ահա ասկէ ետեւ բոլոր ազգերը ինծի երանութիւն պիտի տան*» (Դուկաս 1:48):

Երկրորդը՝ մոզերը ընծաներ բերեցին: Մի՞թե Աստծու Որդին դրա կարիքն ուներ: Երկիրը իր լիությունով Տիրոջն է: Դա մեզ համար է, որպեսզի մենք էլ սովորենք ձեռք մեկնել ոչ թե տարին մեկ անգամ, այլ ամեն անգամ մեր ունեցածից բաժին հանենք կարոտյալին, նեղյալին, որբին, որբւայրուն: «Բարիք գործեն, բարի գործերով հարստանան. առատաձեռն, և ուրիշին պիտոյքներուն հաղորդ ըլլան»:

Միրելի եղբայրներ ու քույրեր, ուզում ենք հորդորել ձեզ Պողոս առաքյալի խոսքերով. «*Ուստի իմ, սիրելի եղբայրներս, հաստատ եղէք, անշարժ կեցէք և ամէն ատեն աւելցէք Տէրոջը գործին մէջ. գիտնալով որ ձեր աշխատութիւնը պարսպ չէ Տէրոջմով*» (Ա Կորնթ.15:58): Ամեն:

Աստծու ծառա Մամիկոն Ղազարյան

Ձեկրեմբերի, 2011թ., ՕՆ 11 (29)

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՈՒՆԴԸ

Եւ որդի մը պիտի ծնանի, ու անոր անունը Յիսուս դնես,
քանզի անկեալ իր ժողովուրդը իրենց մեղքերէն պիտի փրկէ:
Մատթ. 1:21

Սիրելի՛ ընթերցողներ, շնորհավորում ենք ձեր Նոր տարին ու մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Սուրբ Ծնունդը. «Քրիստոս ծնվեց և հայտնվեց, մեզ և ձեզ մեծ ավետիս»:

Մոտ 2011 տարի առաջ երկնքի հրեշտակը դաշտում գիշերային իրենց պահապանությունը կատարող հովիվներին բերեց Քրիստոսի ծննդյան մեծ ավետիսը. այնտեղ՝ Բեթլեհեմի մի մսուրում, ծնվել էր Օծյալ Փրկիչը, Աստված հայտնվել էր մարդկային մարմնով: Աստծու գթած ողորմությունով ծագող արեգակը երկնքից մեզ այցելեց՝ խավարի ու մահվան ստվերի մեջ մատուցելին լույս տալու և մեր ոտքերը խաղաղության ճամփաների մեջ շտկելու համար: Քրիստոսը ծնվեց ու աշխարհ եկավ փրկելու համար: Եթե չծնվեր Աստծու Որդին ու չգար աշխարհ և չվերցներ մարդկանց մեղքերը, ապա ոչ մի մարդ չէր կարող փրկվել: Սիրելի՛ ընթերցող, դու մի ստածիր, որ եթե գողություն չես արել, հափշտակություն չես արել, մարդ չես սպանել և մի քանի «քարի» գործեր ես արել, ուրեմն վատասկել ես քո փրկությունը: Հիշենք փարիսեցուն Ղուկասի ավետարանի 18:9-15-ում. Հիսուսն այս առակն ասաց նրանց համար, ովքեր կարծում էին, թե արդար են և անարգում էին ուրիշներին: «Եւ մէկ քանիներուն, որոնք իրենց անձերուն վրայ կը վստահանային թէ արդար են, և ուրիշները կ'անարգէին, այս առակը ըսաւ. երկու մարդ ելան տաճարը աղօթք ընելու, մէկը փարիսեցի ու միւսը մաքսատու: Փարիսեցին կայներ էր, ու առանձին այսպէս աղօթք կ'ըներ. Ով Աստուած, շնորհակալ եմ քեզմէ, որ ուրիշ մարդոց պէս չեմ, յափշտակող, անիրաւ,

շնացող, և կամ այս մաքսատրին պէս. հապա շաբաթը երկու անգամ ծով կը պահեմ, ու բոլոր ստացուածքիս տասանորդը կու տամ: Եւ մաքսատուրը հեռուն կայներ էր, ու չէր ուզեր աչքն ալ երկինք վերցնել, հապա իր կուրծքը ծեծելով կ'սէր, Աստուած, ողորմէ ինծի մեղաւորիս: Չեզի կ'ըսէմ թէ ասիկա այն միւսէն աւելի արդարացած իր տունը իջաւ. վասն զի ով որ իր անձը կը բարձրացնէ՝ պիտի խոնարհի, և ով որ իր անձը կը խոնարհեցնէ՝ պիտի բարձրանայ» (Ղուկաս 18:9-15):

Ոչինչ չի կարող փրկել քեզ՝ ո՛չ քո հարստությունը, ո՛չ քո փառքը, ո՛չ քո պաշտոնը, ո՛չ էլ քո «քարի» գործերը. միայն Աստծու Գառը՝ Օծյալ Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսը կարող է փրկել քեզ քո մեղքերից և տալ քեզ հավիտենական կյանք: Եթե չապաշխարես ու քո սիրտը չտաս Աստծուն, փրկություն չես ունենա ու կհայտնվես կրակն լճում, որ պատրաստված է սատանայի ու նրա հրեշտակների համար: Այդ է պատճառը, որ Հովհաննեսը, տեսնելով իր մոտ եկող Հիսուսին, ասաց. «Միա Աստուծոյ Գառը որ աշխարհի մեղքը կը վերցնէ» (Հովհ. 1:29): Քրիստոսի աշխարհ գալը ու Գողգոթայում Նրա խաչվելը բացում է ու հայտնում է մեզ, թե որքան մեծ է Աստծու սերը Իր ստեղծած մարդու նկատմամբ, որ մինչև անգամ Իր Միածին Որդուն տվեց, որպեսզի ամեն Նրան հավատացողը չկորսվի, այլ հավիտենական կյանք ունենա:

Քրիստոսի ծնունդը մեզ համար մեծ ուրախություն է, քանի որ բոլոր Նրան հավատացողները ունեն ձրի փրկություն և հավիտենական կյանք:

Քրիստոսի ծնունդը յուրահատուկ է: Աշխարհ եկող բոլոր մարդիկ ծնվում են

ապրելու համար, իսկ Քրիստոսը ծնվեց՝ մեռնելու աշխարհի բոլոր մարդկանց, նաև իմ ու քո մեղքերի համար: Աստված մեր հանդեպ ունեցած Իր սերը հայտնեց, երբ մենք դեռ մեղավոր ու թշնամի էինք Իր հետ: Քրիստոսը մեռավ մեզ համար, որպեսզի մեզ հաշտեցնի Աստծու հետ:

Միրելիներ, պատկերացնո՞ւմ եք արդյոք, թե ինչ սեր է դա, որ մեկը մեռնի, այն էլ՝ խաչի մահով, իր թշնամիների համար, որպեսզի նրանք ապրեն:

Հիշե՛ք խաչի վրայի ավագակին, Քրիստոսը մեռավ նաև նրա համար: Երբ ավագակը հավատաց և ասաց՝ «Տեր, հիշե զիս, երբ քո թագավորությունով գաս», Հիսուսն էլ ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում, դու այսօր դրախտում ինձ հետ կլինես»:

Միրելի՛ ընթերցող, Քրիստոսը եկել է լուսավորելու նաև քեզ: Անկախ նրանից, թե դու որքան ես ընկած մեղքի ու խավարի մեջ և հեռացած Աստծուց, Նա մեռել է նաև քեզ համար: Նա քեզ սիրում է և ուզում է, որ դու հավիտյան չտառապես կրակե լճում, այլ հավիտենական կյանք ունենաս և Աստծու սուրբերի հետ ապրես այնտեղ, որտեղ չկա մահ, չկա սուգ, չկան աչքերի արցունքներ, չկա ցավ, այլ ամեն բան հրաշալի է ու հավիտենական: Քրիստոսը ծնվել ու մեռել է քեզ համար՝ քո բոլոր պարտքերը վճարելով Գողգոթայի Խաչով: Եթե դու մի ժամանակ եղել ես Աստծու տան՝ եկեղեցու մեջ ու հիմա հեռացել ես՝ թողնելով քո երկնային հոր տունը, հիշիր անառակ որդուն, հիշիր, թե նրան ինչպես ընդունեց հայրը, երբ նա վերադարձավ հայրական տուն: Եթե դու դեռ չես ապաշխարել ու թաղված ես մեղքի ու խավարի մեջ և մտածում ես, թե՝ միևնույնն է, դու չես կարող ապաշխարել և կյանք ունենալ, մի՛ հավատա սատանայի ստիճ, նա քեզ խաբույմ է, որպեսզի դու չգաս Աստծուն ու կյանք ունենաս: Հիշիր խաչի վրայի ավագակին որպես օրինակ ու արի՛ Քրիստոսին, Նա քեզ էլ կասի «այսօր ինձ հետ դրախտում կլինես»: Մի՛ կարծիր, թե դու պետք է ինչ-որ արժանիք ունենաս, որպեսզի Քրիստոսը քեզ ընդունի, հիշիր այն

հովիվներին, որոնց Աստծու հրեշտակը վկայեց Քրիստոսի ծննդի մասին: Եթե ուզում ես իմանալ՝ այն հովիվները շատ առումներով մեծագույն պատվի արժանի չէին, ընդհակառակը, նրանք արհամարհված ու հասարակությունից դուրս մնացած հասարակ մարդիկ էին, բայց Աստծու հրեշտակն առաջինը նրանց տվեց ուրախության ավետիսը: Դա խոսում է այն մասին, որ Աստված սիրում է քեզ, նույնիսկ եթե դու լքված ու արհամարհված ես մարդկանց կողմից: Եթե քո սրտում դեռ չի ծնվել Քրիստոսը, ապա իմացիր, որ հիմա Նա կանգնած ծեծում է քո սրտի դուռը. լսի՛ր Նրա կանչը և սիրտդ բացի՛ր Նրա առջև: Նա կմտնի քո սրտի մեջ, և դու կգտնես քո կյանքի իմաստն ու երջանկությունը:

Միրելի՛ ընթերցողներ, եթե դուք դեռ չեք եկել Աստծուն, հիշե՛ք. Քրիստոսը Գողգոթայում զբաղեցրել է ձեր տեղը: Նա մեռավ անարգ մահով՝ մեր մեղքերի պատճառով: Դուք Աստծու ներման անհրաժեշտությունն ունեք: Թող այս օրը դառնա ձեր փրկության օրը, ձեր ներման օրը: Եկեք մեր կամքն ամբողջությամբ հանձնենք Նրան:

Դիմե՛ք Նրան հենց հիմա, աղերսեք աղոթքով, քանի որ «...*ով որ Տերոջը անունը կանչէ, պիտի փրկուի» (Հռոմ.10:13)*: Դուք կանչեք, Քրիստոսը կփրկի, դուք խնդրեք, Նա կների:

Հենց հիմա խոնարհիր գլուխդ և աղոթիր. «Հիսուս Քրիստոս, ես գալիս եմ դեպի Բեզ, քանի որ Բո կարիքն ունեմ: Ես մեղավոր եմ և փրկության կարիք ունեմ: Ես աղերսում եմ Բեզ և ներողություն խնդրում իմ մեղքերի համար: Մտի՛ր իմ սրտի մեջ, փրկի՛ր ինձ: Ես Բեզ եմ տալիս իմ կյանքը և ընդունում եմ Բեզ որպես իմ Փրկիչ: Ես հավատում եմ, որ ով Բո անունը կանչի, կփրկվի: Ծնորհակալ եմ Բեզանից փրկության համար»:

Միրելի՛ ընթերցող, ով էլ որ դու լինես, հիշի՛ր, որ Քրիստոսը ծնվել է նաև քեզ համար, որպեսզի դու էլ լինես դրախտում: Ամեն:

Հրահատ Ամբոթեկյան
ավագ հովիվ

Ձեկբեմբեի, 2019թ., ԾՆ 11 (29)

ՃԱՆԱԶԵՆՔ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆՆ ՈՒ ԲԱՅԱՏՐԵՆՔ ԱՅՆ ՄԵՐ ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԻՆ

«Քրիստոս ծնավ և հայտնեցավ, մեզ և ձեզ մեծ ավետիս: Օրհնյալ է Քրիստոսի Սուրբ Ծնունդը»:

Այսպիսի ուրախալի ողջույնով են քրիստոնյաները միմյանց դիմում մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի երկրավոր ծննդյան առիթով: Մարդկության պատմության ողջ ընթացքում այս բարի լուրը, այս մեծ Ավետիսը ամենաուրախալին է և ամենակարևորը: Աստծու Որդու Ծնունդն ու Հայտնությունը մի գերազանց ապացույց է մեղավոր և կորսված մարդկության հանդեպ աստվածային հավիտենական սիրո:

«Եւ յայտնապէս մեծ է աստուած-պաշտութեան խորհուրդը. Աստուած մարմնով յայտնուեցաւ, Հոգիով արդարացաւ, հրեշտակներուն երևցաւ, հեթանոսներուն մէջ քարոզուեցաւ, աշխարհի մէջ հաստացուեցաւ ու փառքով համբարծաւ» (Ա Տիմոթ. 3:16):

Եվ մենք՝ քրիստոնյաներս, մեծ շուքով ու ակնածանքով ենք տոնում մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի Սուրբ Ծնունդը: Մեր մանուկները, իրենց հոգևոր ուսուցիչների հանձնարարությամբ և օգնությամբ, սովորում են

Տեր Հիսուսի ծննդյանը վերաբերող ոտանավորներ, Սուրբ Գրքից համապատասխան խոսքեր և դրվագներ, հոգևոր երգեր ու փառաբանություններ, մեծ ջերմեռանդությամբ դրանք արտասանում են հոգևոր հանդեսների ժամանակ: Մենք բոլորս նրանց ծնողների հետ ուրախանում ենք, փառաբանում ենք մեր Տիրոջը, և Աստված օրհնում է այս ամենը: Կատարվում է Աստծու Խոսքը, որ գրված է. *«Մանկանց ու կաթնկեր տղայոց բերնէն գովութիւն կատարեցիր՝ քու թշնամիներդդ համար, որպէս զի թշնամին ու վրէժխնդիրը լռեցնես» (Մաթ. 8:2):*

Նաև, քանի որ Ծննդյան տոները համընկնում են Ամանորի (Նոր տարվա) տոների հետ, մենք մեր երեխաներին փոքրիկ նվերներ ենք նվիրում՝ ասելով, որ այդ բոլորն Աստծու ողորմություններն են, և Ինքը՝ Տերն է մեզ այս բոլոր բաները տվել: *«...քանզի ինք կու տայ ամէնուն կեանք ու շունչ և ամէն բան» (Գործք 17:25):*

Այսօր աշխարհում մարդիկ ավելի շատ իրենց երեխաներին հավատացնում են և նրանց ուշադրությունը դարձնում «Չմեռ պապի» կոչված

հորինվածքին, քան մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի հրաշափառ հայտնությանը:

Քրիստոսի հրաշափառ Ծնունդը Աստծու հայտնությունն է մարդկանց մեջ, մենք պետք է այն ընդունենք հավատքով և ապրենք հավատքի կյանքով: «Ամեն բան անով եղաւ, և առանց անոր բան մը չեղաւ՝ ինչ որ եղաւ» (Հովհ. 1:3): «Կասն զի անով ամէն բան ստեղծուեցաւ, ինչ որ երկինքը ու ինչ որ երկրի վրայ, անոնք որ կ'երևան և անոնք որ չեն երևար, թէ՛ աթոռները, թէ՛ տէրութիւնները, թէ՛ պետութիւնները, թէ՛ իշխանութիւնները, բոլոր բաները անով ու անոր համար ստեղծուեցան: Ու անիկա ամէն բանէ առաջ է, և ամէն բան անով հաստատ կը կենայ» (Կող. 1:16-17):

Մենք պետք է նախ՝ մեր կյանքում ունենանք Քրիստոսի հայտնությունը՝ Իր Խոսքի, Իր Հոգու միջոցով, և ապա՝ մեր մանուկ-պատանիներին բացատրենք մեր Տեր ու փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի ծնվելու և հայտնվելու նպատակը:

Փառք մեր Տիրոջը, որ Նրա ողորմությամբ և Աստծու ծառաների միջոցով եկեղեցում մանուկների ու պատանիների համար գործում են հոգևոր ուսուցումներ: Ուսուցումները կատարվում են ըստ տարիքային խմբերի: Հաշվի են առնվում յուրաքանչյուր տարիքային խմբի երեխաների (3-17 տարեկան) ընդունակությունները, ընկալունակության չափը, նրանց մտավոր և ֆիզիկական կարողությունները:

Պատասխանատու եղբայրներն ու քույրերը, որոնք եկեղեցու հանձնարարությամբ և Սուրբ Հոգու օգնությամբ այս ծառայություններն են կատարում,

ծնողների օգնության կարիքն ունեն, որպեսզի միասին, միաբանությամբ, աղոթքներով և հորդորներով մեր մանուկ-պատանիներին ավելի մոտեցնեն Տիրոջը:

Վերջին ժամանակներս ընդհանուր սառնություն, ծուլություն և թմրություն է նկատվում, և սա անհանգստացնում է: Այս մասին բազմիցս հորդորել են մաև ավագ եղբայրները: Այս վիճակից օգտվում է հակառակորդը և նա, Տիրոջ Խոսքի համեմատ, «կը փնտռէ թէ ո՛վ կըլլէ» (Ա Պետր. 5:8):

Եթե այսօր մենք բոլորս միասին արթուն և միաբան չլինենք, աղոթքով և Աստծու սպառազինությամբ չարին դեմ չկանգնենք, վաղը կարող ենք շատ բան կորցնել: Ուստի, սիրելիներ, հորդորում ենք Տիրոջ սիրով և սրտացավությամբ, որ հոգ տանենք միմյանց և մեր մանուկ-պատանիների նկատմամբ, անտարբեր չանցնենք նրանց կարիքների և հոգսերի կողքով, անհանդուրժող և հակառակ լինենք ցանկացած մեղքին, ավելի առաջանանք մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսին ճանաչելու մեջ, որպեսզի «...քարոզէք անոր առաքինութիւնները, որ ձեզ խաւարէն իր սքանչելի լոյսին կանչէք» (Ա Պետր. 2:9):

Թող Քրիստոսի սքանչելի Հայտնությունն ավելի ու ավելի խորությամբ բացվի յուրաքանչյուրիս մեջ, և Նրա գործության գերազանց մեծությունը Իր իմաստությամբ ու հանճարով լուսավորի մեր ողջ էությունը:

Փառք մեր Տիրոջը այժմ և միշտ և հավիտյան հավիտենից: Ամեն:

Ձեկբեմբեհ, 2019թ., № 11 (29)

Աղոթքն առավել հարազատ եւ մերձավոր է Աստծուն, քան համեն մի առաքինություն, քանզի բոլոր մյուսները որպէս հանդերձանք եւ պատրաստություն են Աստծու մոտ մուտք գործելու համար, իսկ սա դեմ-հանդիման խոսակցություն է Աստծու հետ:

Գրիգոր Նարեկացի

.....

Ամեն օրվա համար ողորմություն եւ օգնություն խնդրել

Յուրաքանչյուր օրն ապրելու համար մենք ունենք Աստծու ողորմության և օգնության կարիքը: Սատանան մեզ վրա հարձակվում է տարբեր կերպերով: Բազմաթիվ չար ոգիներ են մեր շուրջը պտտվում՝ փնտրելով, թե ում կարող են կլլել: Շատերը, չկարողանալով հաղթել, դրանց զոհն են դառնում: Սակայն նրանք, ովքեր պահպանում են վաղ առավոտից Աստծու հետ լինելու և Նրա մասին մտածելու կանոնները, խուսափում են որոգայթներից: Դա հավատի օրենքն է: «....եթէ երախայրին տուրք է, նաև զանգուածը. և եթէ արմատը տուրք է, ուրեմն ճիւղերն ալ» (Հռոմ.11:16):

Ամեն առավոտ խնդրեք Տիրոջը, որպեսզի ձեր սրտերն ու մտքերը Աստծու սիրուն և Քրիստոսի համբերությանն ուղղվեն: «Եւ Տէրը ձեր սիրտերը Աստուծոյ սիրոյն ու Քրիստոսի համբերութեանը ուղղէ» (Բ Թես.3:5): Դժվար կացության մեջ հայտնված Դավիթն աղաղակում էր. «Վասն զի ահա իմ անձիս համար դարանը մտան. զօրատր մարդիկ իմ վրաս ժողովուեցան, ոչ թէ մեղքիս ու յանցանքիս համար, ով Տէր.... Ով իմ զօրութիւնս, քեզի պիտի սպասեմ.... ես քու զօրութիւնդ պիտի երգեմ, ու առտուանց քու ողորմութիւնովդ պիտի ցնձամ. վասն զի դուն ինձի պահապան եղար, ու ապաւե՛ն՝ իմ մեղութեանս օրը» (Մաղմա 59:3,9,16): Վաղ առավոտյան Դավիթը գոհություն էր հայտնում Նրա ողորմածության համար, և դա պահ-

պանում էր նրան մինչև զիշեր: «Տերոջը ողորմութիւններէն է որ չհատանք, վասն զի անոր գթութիւնը չպակսեցաւ. անոնք ամէն առտու կը նորոգուին. քու ճշմարտութիւնդ մեծ է» (Ողբ Երեմիայի 3:22-23): «Որովհետև քու ողորմութիւնդ կենքէն աղէկ է, իմ շրթունքներս քեզ պիտի գովեն» (Մաղմուս 63:3):

Միայն Նրա ողորմութիւնն ու օրհնութիւնը կ'պահպանեն մեզ հարձակումներից: Ամեն առավոտ պիտի նորոգել դրանք:

Առաջնորդութիւն յուրաքանչյուր օրվա համար

Մենք ամեն օր Նրա առաջնորդութեան կարիքն ունենք: Աստվածաշնչում մենք հաճախ Աստծու գառներն ենք համարվում: Հովիվն ամեն առավոտ իր գառներին անուններով է կանչում, և նրանք գնում են հովիվի հետևից: Նրանք պարզապէս չեն կարող առանց հովիվի: Ցավոք, որոշ գառներ չեն արձագանքում այդ կանչին: Հավերժութեան մեջ դուք կգարմանաք, երբ իմանաք, որ շատ անգամներ եք գրկվել Աստծու առաջնորդությունից միայն այն պատճառով, որ չեք փնտրել այն վաղ առավոտյան: Տեր Հիսուսն անգամ օրվա համար առավոտյան օրհնութիւն էր խնդրում Տիրոջից: Եսայի մարգարէն ասում էր. «Տէր Եհովա ինձի իմաստուններու լեզու տուաւ, որպէս զի յոգնածին խօսքով օգնել զիտնամ, ամէն առտու զիս կ'արթնցնէ, անիկա իմ ականջս կ'արթնցնէ, որպէս զի աշակերտներու պէս լսեմ» (50:4):

Հիսուսի մյուս անունն է «առավոտյան պայծառ աստղ» (Հայտն.22:16):

Խոսքի հայտնութիւն

Աստծու Խոսքը համեմատվում է մանանայի հետ:

Մանանան սովորաբար երկնքից իջնում էր առավոտյան ցողի հետ: «Եւ ամէն առտու կը ժողովէին անկէ ամէն մէկը իր կերածին չափ, ու արեւը տաքցածին պէս կը հալէր» (Ելից 16:21): Նրանք, ովքեր սիրում են Աստծուն, առավոտյան վաղ Նրա Խոսքն են կարդում, նման են Դավիթին: «Գիշերուան պահերէն առաջ բացուեցան իմ աչքերս քու խօսքերուդ վրայ մտածելու համար» (Մաղմ.119:148): Աստծու Խոսքը լսելու բուռն ցանկությունն ստիպում էր նրան առավոտյան վաղ արթնանալ:

Առավոտյան վաղ Աստված գրեց Իր պատվիրաններն ու տվեց դրանք Մովսէսին: Աստված հրամայեց նրան. «Եւ առտուան համար պատրաստ եղիր, ու առտուանց Մինա լեռը ելիր, և հոն լեռանը գլուխը առջև կայնէ» (Ելից 34:1,2): Մովսէսը, քարէ տախտակները ձեռքին, լեռը բարձրացավ առավոտյան վաղ:

Պեկոնեմբեի, 2011թ., ՁՆ 11 (29)

Մեր սրտի տախտակներին Աստծու պատվիրանները գրելու լավագույն ժամանակը առավոտն է:

Աստծու այրերի առավոտյան պաշտամունքները

Արրահամն առավոտյան վեր կացավ ու գնաց այնտեղ, ուր կանգնեց Աստծու առջև: Նա Աստծու բարեկամը դարձավ (Ծննդոց 19:27): Փարավոնի հետ մենամարտելու համար Մովսեսն առավոտյան էր գնում նրա մոտ (Ելից 8:20; 9:13): Նավեի որդի Հեսուն էլ վաղ էր արթնանում և առաջնորդում էր Աստծու բանակն առավոտյան: Գեդեոնն արշալույսին էր փնտրում Աստծու կամքը: Մարիամն առավոտյան շտապեց գերեզմանատուն ու Տիրոջը գտավ: Հորն առավոտյան զոհեր էր մատուցում Աստծուն՝ զավակների մեղքերի քավության համար (Հոբ 1:5): Ահարոնն արևածագին անուշահոտ խունկ էր ծխում Ուխտի տապանակի առջև (Ելից 30:6,7): Իսրայել ժողովուրդն ամեն առավոտ զոհեր էր բերում Տիրոջը, որոնց ողջակեզի բույրն առ Աստված ամբողջ օրվա համար օրհնություն էր բերում նրան (Գևտ.6:12): Առաքյալներն ամեն առավոտ վաղ տաճար էին գնում (Գործք 5:21): Պողոս առաքյալն էլ վաղ էր արթնանում: (Գործք 27:33): Արթնացեք արևածագին: Լսեք Նրա օրհնյալ ձայնը: Ձեզ համար սովորություն դարձրեք դա: Կատարեք Նրա Կամքը:

Ինչպես կադարել առավոտյան պաշտամունքը

Աշխատեք պառկել քնելու ոչ ուշ, քան երեկոյան ժամը 10-ին: Խուսափեք ունայն խոսակցություններից: Ուշ երեկոյան թեյն ու սուրճը խանգարում են հանգիստ քունը: Աղոթեք, որ Աստված առավոտյան վաղ արթնացնի ձեզ: Հայրը Հիսուսին ամեն առավոտ արթնացնում էր: Մի մնացեք անկողնում առավոտյան ժամը 5-ից ավելի: Մի ենթարկվեք մարմնի պահանջին՝ մի փոքր էլ քնել: 5 րոպե քնելու պատրվակով կարող եք 50 րոպե կորցնել: Մտովի պատկերացրեք ձեր անկողնու մոտ կանգնած Հիսուսին, Ով ասում է ձեզ. «Ամմիջապես վեր կաց ու գնա»: Հիշեք Նրա խոսքերը. «Երկնցուր ձեռքը» (Մատթ.12:13): Բարձրացրեք ձեր ձեռքերն ու փառաբանեք Նրան: Քունն անհրաժեշտ է անշուշտ, սակայն չափազանց շատ քունը վտանգավոր է: Հոգևոր ու նյութական սնանկացման պատճառն հաճախ ավելորդ քունն է լինում: Շատերը նույնիսկ քայլելիս են աղոթում:

Փառաբանության երգեր երգեցեք

Օրհնաբեր է առավոտյան փառաբանության երգեր երգելը: Դավթի փառաբանության շատ սաղմոսներ առավոտյան են գրվել: Միաժամանակ զգուշացեք մյուսների անհանգստացնելուց: Ձեր երգը թող օրհնություն դառնա ուրիշների համար:

(Հարունակելի)

ՎԻՍՏՈՐ ԻՎԱՆՈՎԻՉ ԲԵԼԻՏ

Վիկտոր Իվանովիչ Բելիխը ծնվել է 1925թ. ապրիլի 6-ին, Ուկրաինայի Զոլոտոնոշե քաղաքում: Նրա ծնողները հավատացյալներ էին: Հայրը սարկավագ էր և եկեղեցու երգչախմբավարը, մայրը երգում էր եկեղեցու երգչախմբում: Մորաբույրները մանկական տարիքում նրան սովորեցնում էին Աստվածաշունչ կարդալ և այցելել հավատի համար բանտարկված եղբայրների ընտանիքներին:

Վիկտոր Բելիխին ձերբակալեցին Դնեպրոդերժինսկում: Գիշերը նա երազում տեսավ կապիտանի ուսադիրներով սպայի, որը նրան հարցրեց. «Դե ինչ, քնեցի՞ր»: Ամեն ինչ այդպես էլ եղավ: Առավոտյան նա հագիվ հասցրեց թաքցնել համաժողովի գործունեությանը վերաբերող փաստաթղթերը: Միաժամանակ սկսվեցին ԱՀԶԵ ծառայողների զանգվածային ձերբակալությունները:

Դնեպրոպետրովսկի բանտում Բելիխը բանտախցի բոլոր կալանավորներին սկսեց քարոզել Ավետարանը՝ առաջին անգամ բացահայտելով իր համար, թե ինչքան տառապանք ու արցունք, կոտրված և փշրված ճակատագրեր են թաքնված փշալարերի ու ժանգոտված երկաթե դռների ետևում: Նա մխիթարում էր այդ ազատագրված, մոլորված, խաբված և անմեղ մարդկանց, բացում էր նրանց Աստծու ճշմարտության լույսը:

Ի գարմանս կալանավորների, քրիստոնեական համաժողովի բոլոր ձերբակալված մասնակիցների մոտ հավատացյալներ եկան և սննդամթերք բերեցին: Մեկ ամիս անց Բելիխին տեղափոխեցին Կիևի փակ բանտ

և տեղավորեցին 1.5 մ երկարությամբ մի մութ բանտախցում, որտեղ ոչ լույս կար, ոչ պատուհան: Նա տարբերում էր անցնող օրերը միայն, երբ հաց ու ջուր էին բերում, քնում էր գետնին՝ կծկված: Բելիխը մխիթարում էր իրեն, որ Աստծու համար է տանջվում, հիշում էր Քրիստոսի տառապանքների մասին և հավատում էր, որ Աստված իրեն էլ կգորացնի և կտա ուժ՝ հաշտվելու և տանջանքներին դիմանալու համար:

Մի քանի օրից նրան տեղափոխեցին ընդհանուր սենյակ, որտեղ բոլորը քնում էին գետնին՝ հագուստով, վառ լուսավորության տակ: Դրանով նրանց փորձում էին ստիպել, որ ասեն ճշմարտությունը կամ այն, ինչ անհրաժեշտ էր քննիչներին: Գիշերվա ժամը 10-ից մինչև առավոտյան 5:30 Բելիխը նստում էր քննիչի առջև, իսկ երբ վերադառնում էր խուց, քնելու համար մնում էր ընդամենը 30 րոպե: Մնացած 16 ժամվա ընթացքում հսկիչները դռան վրա բացված անցքից հետևում էին, որ կալանավորներից ոչ ոք պատին չհենվի ու չքնի:

Երկարատև հարցաքննության ընթացքում Բելիխն անհանգստանում էր Օբուխովում գտնվող եղբայրների ու

Ձեկրենիթեի, 2011թ., ԾՆ 11 (29)

քույրերի համար, քանի որ նրա սենյակը խուզարկելիս գտել էին այն հասցեները, որտեղ հավաքվում էին հավատացյալները: Ծոմ ու աղոթքով նա խնդրում էր Աստծուն. «Տեր, պաշտպանիր իմ սիրելի ընկերներին, մի՛ թող, որ ստացվի այնպես, իբր ես եմ նրանց մատնել»: Աստված լսեց նրա աղոթքը: Քննիչը երեք ամիս անց իմիջիպալոց հարցրեց հասցեների մասին՝ չապաստելով պատասխանի:

Աստված Բելիխին օգնեց հաղթահարել անքնության հետ կապված փորձությունը, նա ոչ ոքի չմատնեց: Նրան օգնում էին նաև իր գրած բանաստեղծությունները, որոնք նա հետագայում գաղտնի ուղարկում էր ազատության մեջ գտնվող եղբայրներին:

Վ ի կ տ ո թ ի ն «ազգի թշնամի» էին կոչում: Միակ մխիթարությունն այն էր, որ թույլ էին տալիս կարդալ

գրքեր, որոնք բռնագրավել էին իրենց մեծան «ազգի թշնամիներից», և որոնց մեջ հանդիպում էր նաև հոգևոր գրականություն:

Բանտում էր գտնվում նաև Իվան Լևչուկը: Բելիխին և Լևչուկին սկսեց հարցաքննել միևնույն քննիչը՝ մի օր մեկին, մյուս օրը՝ մյուսին: Վիճակը մի փոքր թեթևացավ. կարելի էր գոնե մի գիշեր քնել, իսկ հաջորդ գիշերը զնալ հարցաքննության:

Վիկտորը բանտում երբեք մյուսների պես չէր շտապում խել իր օրապահիկ հացը, երբ հսկիչը տալիս էր այն դռան վրա բացված լուսամուտից: Նա

վերցնում էր վերջում մնացած բաժինը, բաժանում էր հացը 3 մասի՝ նախաճաշի, ճաշի և ընթրիքի համար: Երեկոյան նրանց տալիս էին մեկ գդալ ապուր և 5 գրամ շաքար: Վիկտորն իր համար «բուտերբրոդներ» էր պատրաստում՝ ջրիկ ապուրը լցնում էր սև հացի վրա, վրան դնում էր շաքարը, իսկ վրայից տաք ջուր էր խմում:

Հարցաքննության ընթացքում Վիկտորը պատերազմում էր նաև սատանայի դեմ, որը փորձում էր երիտասարդ քրիստոնյայի հոգում անվստահության սերմեր ցանել Աստվածաշնչի ճշմարտացիության վերաբերյալ: Այս իսկական

հոգևոր պատերազմը սատանայի դեմ՝ մարդկանց մեջ Ավետարանի բարի լուրը Սուրբ Հոգու միջոցով տարածելու անհրաժեշտության և քրիստոնեական ուսուցման համար, ևս շատ մեծ ջանքեր էր պա-

հանջում: Վիկտորը, Աստծու մոտ հովանավորություն փնտրելով, աղոթում էր ծոմով: Աստված ուժ տվեց Բելիխին՝ դիմակայելու դաժան փորձություններին: Թվում էր, թե ամեն անգամ, երբ բանտային նեղ բակով տանում էին հարցաքննության և նա փորձում էր ամբողջ կրծքով հնարավորինս շատ մաքուր օդ շնչել, նրա մեջ հոսում էր այդ ուժը:

Եվ նա դիմակայեց: Դահիճներին չհաջողվեց կոտրել նրա հոգին ու կամքը: Աստծու օգնությամբ նա հաղթահարեց իրեն և հաղթեց: Նա ոչինչ չխոստովանեց քննիչներին, չհայտնեց իր քույրերի ու եղբայրների անունները:

Երբ նրան թույլ տվեցին ծանոթանալ եպիսկոպոս Ա.Ի.Բիդաշի հարցաքննության արդյունքներին, նա հասկացավ, որ կարող է կրկնել այն, ինչ ասել է Ա.Ֆանասի Իվանովիչը:

Բելիխի հետ բանտախցում ևս 5 հոգի կային: Բելիխը քարոզում էր նրանց՝ պատմելով ճշմարտությունը Աստծու Որդու մասին, սովորեցնում էր աղոթել և ինքն էլ աղոթում էր նրանց հետ:

Կես տարի անց հետաքննությունն ավարտվեց: Այդ ամբողջ ընթացքում հավատացյալներին պահում էին տարբեր խցերում, ապա մեկտեղ հավաքեցին և թույլատրեցին հանդիպել հարազատներին:

Աստծու ճշմարտության համար բանտարկվածների մասին իմացան Կիևի և Օբոլտովի տեղական եկեղեցիների եղբայրներն ու քույրերը: Նրանք սննդամթերք և տաք հագուստ էին բերում բանտարկյալներին, քանի որ Աստծուց հայտնություն էր եղել, որ նրանց երկար ճանապարհ է սպասում դեպի Ռուսաստանի ծայր հյուսիս:

Առանց դատական պրոցեսի, Վիկտոր Բելիխին դատապարտեցին ութ տարվա ազատազրկման և ուղարկեցին Ինտա՝ հանքավորների ճամբար: Կես տարի անց նրան տեղափոխեցին աշխատելու հնոցում, որը ղեկավարում էր հավատացյալ Սերաֆիմ Մարինը: Այդ ընթացքում ամբողջ անձնակազմը ընդունեց Աստծուն և ապաշխարեց: Բելիխին նշանակեցին հեթանոսիսի ղեկավար: Բանտի ղեկավարությունը հարգում էր նրանց՝ անխափան և կարգապահ աշխատանքի համար: Հնոցի ներսում մի մեծ ավազան կար: Հավատացյալները դա օգտագործում էին ջրի մկրտության համար: Կալա-

նավայրում ստեղծված ԱՀՔ եկեղեցին ջանասիրաբար աղոթում էր, և Աստված օրհնեց նրանց՝ հոգևորապես զորացնելով ու կատարյալ դարձնելով: Բոլոր եղբայրները ջանում էին հասկանալ Սուրբ Գիրքը: Աստվածաշունչն ու Ավետարանը արգելված էին և մեծ հարստություն էին համարվում: Դրանք թաքցնում էին իրենց պատրաստած երկտակ դարակների մեջ, խնամքով փոխանցում էին ձեռքից ձեռք և մեկտեղ հավաքվելով կարդում էին: Այսպիսով, Աստվածաշունչն իր գործն անում էր ամբողջ օրը: Հնոցի կանոնակարգված աշխատանքը դուր էր գալիս ճամբարի ղեկավարությանը: Եղբայրներից մեկը՝ Գուբանովը, ով օգնել էր Բելիխին և հավատի համար բանտարկված մյուս եղբայրներին, Ինտայում գտավ Վիկտորին: Նա բանտարկյալների հասցեները տվեց Սարատով և Կիևի մարզի Օբոլտով քաղաքների ԱՀՔ ընդհատակյա եկեղեցիներին: Այդ ժամանակվանից եկեղեցիների եղբայրներն ու քույրերն սկսեցին օգնել հավատի համար տառապող քրիստոնյաներին՝ սնունդ և հագուստ ուղարկելով: Բելիխը, եղբայրների հետ, շարունակում էր քարոզել կալանավորներին: Նրանք աղոթում էին և Տիրոջից իմաստություն խնդրում, ապա պատասխանում նրանց հարցերին: Կարդալով Ավետարանը, խորհելով կարդացածի մասին, հանդիպելով դժվար հարցերի, որոնք պարզաբանման կարիք ունեին՝ եղբայրներն աղոթքով դիմում էին Աստծուն, և Աստված, Սուրբ Հոգու հայտնության միջոցով, բացատրում էր նրանց Իր Խոսքը՝ բացելով Աստծու ճշմարտությունը:

(շարունակելի)

Քեկոբեմբեհ, 2014թ., ԾՆ 11 (29)

Վկայություններ

ԼԻԼԻԹԻ ԲԺՇԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ամեն ինչ սկսվեց 2010թ. ամռանը: Մի օր մեր աղջիկը՝ Լիլիթը, որը մոտ 3 տարեկան էր, բողբոցեց ականջի ցավից: Շուտով այդ ցավերը շարունակական դարձան: Մենք դիմեցինք բժշկի (N 20 պոլիկլինիկա): Բժիշկը զննեց, դեղեր նշանակեց և 10 օր հետո կանչեց: Նշանակված օրը գնացինք, ոչ մի փոփոխություն: Նա նոր դեղեր նշանակեց... և այդպես մի քանի ամիս: Գնալով վատացավ մեր դստեր լսողությունը: Նրան տարանք հիվանդանոց («Արաբկիր» բժշկական համալիր): Հիվանդանոցում, զննելուց հետո պարզվեց, որ ականջում ջուր կա հավաքված, և ականջն առանց վիրահատական միջամտության չի բուժվի:

Մենք արդեն համակերպվել էինք վիրահատության մտքին, երբ Աստված ուղարկեց Ջոյա քրոջը՝ Մասիվից: Ջոյա քույրն ամուսնուս՝ Արտակի աշխատանքային ընկերն էր: Նա Արտակին պատմել էր Աստծու, Նրա հրաշքների ու բժշկությունների մասին: Եվ մենք մի կիրակի՝ 2010թ. սեպտեմբերի 12-ին, որոշեցինք գնալ եկեղեցի: Այդ պահին մենք չէինք մտածում բժշկության մասին, այլ ուզում էինք Աստծու Խոսքը լսել: Առաջին

այցելությունը մեծ տպավորություն գործեց մեզ վրա: Մենք այնքան էինք լցվել Աստծու սիրով, ջերմությամբ ու հավատով, որ որոշեցինք երեխաներին էլ մեզ հետ տանել:

Եկավ սպասված կիրակին: Ամուսինս գրկեց Լիլիթին, մոտեցավ Լյովա եղբորը (Դավիթաշենի հովիվ) և պատմեց հիվանդության մասին: Լյովա եղբայրն սկսեց աղոթել, նրան միացան բոլոր ներկայները: Այդ պահին ես շատ հուզվեցի, երբ տեսա նրանց այդչափ սերն ու քնքշանքը մի անձանոթ երեխայի նկատմամբ: Ամուսինս վկայում է, որ աղոթքի ժամանակ զգացել է Աստծու սերն ու գործությունը: Այդ օրն Աստված կատարեց Իր առաջին հրաշքը մեր կյանքում՝ բժշկեց մեր փոքրիկ Լիլիթին ու մեզ հաստատեց Իր տան մեջ:

Այժմ ես ու ամուսինս մկրտված ենք Սուրբ Հոգով և ջրով, ջանում ենք մեր երեխաների մեջ էլ սերմանել սեր ու նվիրվածություն առ Աստված: Եվ երբեք չենք դադարում Հիսուսին փառք տալուց ու ամեն ինչի համար շնորհակալություն հայտնելուց: Ամեն:

**Արտակ եղբայր և Այլա քույրիկ
ք.Երևան, Դավիթաշեն**

ՀՌՈՒԹԻ ԾՆՈՒՆԴԸ

Ես ու կինս ապրում ենք Հոլանդիայում: Ամուսնանալուց հետո երեք տարի երեխա չէինք ունենում: Մի օր կինս ինձնից գաղտնի գնացել էր բժշկի, և բժշկի հետ որոշել էին արհեստական բեղմնավորում կատարել՝ երեխա ունենալու համար: Կինս դեռ հիվանդանոցում էր, որ զանգահարեց ինձ և կանչեց իր մոտ: Բժշկի հետ միասին փորձում էին ինձ համոզել, որ համաձայնեմ բժշկական միջամտությանը: Ես ասացի, որ հավատացյալ եմ և մման բան չեմ անի: Կնոջս ասացի, որ ինձ մեկ ամիս ժամանակ տա, եթե այդ ընթացքում ինքը չհղիանա, ես կհամաձայնեմ այդ բայիին:

Ես մեկ ամիս լացով Տիրոջ առաջ աղոթում էի: Երբ մեկ ամիսը լրացավ, կինս չհղիացավ: Ես ասացի նրան, որ սրտով համաձայն չեմ, բայց ինքը թող անի ինչպես ուզում է: Ի զարմանս ինձ, այդ ժամանակ կինս ասաց, որ չի անի դա ու կսպասի, մինչև Աստված զավակ տա:

Աստված այդ ժամանակ ոչ թե զավակ տվեց կնոջս, այլ ամրապնդեց նրա հավատքը: Երբ կինս իր շուրթերով դավանեց, որ չի անի այդ բանը, հենց այդ ամիս էլ հղիացավ:

Մատանան ինձ ամիս ինձ տանջում էր, թե՛ չի թողնի ուրախանա՞մ երեխան կմեռնի: Ես ինձ ամիս այդ մտքից տանջվում էի: Երբ երեխան ծնվեց, գլխի կեսը կարմիր էր: Գիշեր ու ցերեկ նա չէր հանգստանում: Բժիշկները տարբեր բաներ էին ասում: Ես կնոջս ասացի, որ մենք այդ ընթացքում՝ բժիշկների մոտ գնալու ժամանակ, Աստծուն աղոթք չենք ա-

րել: Երբ կնոջս հետ աղոթեցինք առաջին օրը, հավատացի, որ Տերը պիտի բժշկի երեխայիս, սակայն, երբ առաջին օրը Տերը չբժշկեց, աստանան նորից ինձ ասաց, թե՛ ո՞ր է քո Տերը, Ում վստահում ես: Երկրորդ օրն աղոթեցի և ասացի. «Տե՛ր, Դու տեսնում ես՝ սատանան ինչ է ասում ինձ: Խնդրում եմ, Դու ապացուցիր, որ կաս»: Բայց նորից երեխան չբժշկվեց: Երրորդ օրն էլ չբժշկվեց, ու սատանան ինձ ասաց՝ տե՛ս, որ Նրա սիրտը չի ցավում քո համար, ո՞ր է Ինքը: Չորրորդ օրվա աղոթքի ժամանակ մի ձայն եկավ իմ ներսից. «Ինձ հավատացողը ամոթով չի մնա»: Ես հավատացի այդ խոսքին ու մտա սենյակ և ասացի սատանային՝ «Այս ցավերի ու այս հիվանդությունների մեջ Նա կմնա իմ Աստվածը ու իմ Փրկիչը»: Երբ իջա ներքևի սենյակ, երեխան արդեն բժշկված էր: Այժմ նա յոթ տարեկան է, անունը՝ Հոուսթ:

Վկայություն Հոլանդիայից

Պեկոեմբեր, 2011թ., ՕՆ 11 (29)

ԱՄՈՒՍԻՆՆԵՐԻ ՀԱՇՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ես ու կինս ապրում ենք Հոլանդիայում: Մի անգամ, երբ ես հոգևոր գործի՝ ծառայության մեջ էի, շատ կարևոր հարցեր կային, որոնց վերաբերյալ պետք է եղբայրներով որոշումներ կայացնեիք: Այդ ժամանակ կինս զանգեց ինձ և ասաց, որ տուն գնամ, քանի որ երեխաները հանգիստ չեն տալիս իրեն, ու ինքը չգիտի ինչ անի: Ես որոշեցի գնալ տուն: Դանապարհը բավականին երկար էր, մոտ մեկ ժամ տասնհինգ բուսակներ էր, որ մեքենայով տուն հասնեի: Դանապարհին սատանան խոսում էր իմ ականջին ու փսփսում կնոջս դեմ՝ ասելով, թե՝ կինդ չկարողացավ համբերելքդ ծառայությանը ու չի հասկանում,

թե հոգևոր գործը որքան կարևոր է, մաքրեց խանգարում է: Ամբողջ ճանապարհին կնոջս դեմ լցվեցի չարությամբ և որոշեցի, որ տուն հասնելուն պես խստությամբ մի լավ պիտի հանդիմանեմ նրան: Երբ հասա տուն, մինչ ներս մտնելը Սուրբ Հոգին ներսից խոսեց ինձ հետ և հարցրեց, թե արդյո՞ք ես յուր ունեմ մոտս: Ես էլ կարծեցի, թե խոսքը օծման յուրի մասին է, ձեռքս մեկնեցի գրպանս: Այդ պահին միտքս բացվեց, և հասկացա, որ խոսքը «Բարի սամարացու» առակին է վերաբերում: Սամարացին, որ ճամփորդում էր, տեսնելով ավազակների ձեռքն ընկածին՝ խղճաց,

նրա վերքերին ձեռք ու գինի դնելով՝ հոգ տարավ:

Տեղը հարցրեց, թե արդյո՞ք ինձ մոտ այդ յուրը կա, որպեսզի օգնեմ կնոջս, ում սատանան վնասել է: Ես հասկացա, թե ինչ յուրի մասին է խոսքը: Աղոթք արեցի և ներս մտա: Քաղցրությամբ խոսեցի կնոջս հետ, մխիթարեցի և ներողություն խնդրեցի, որ այդ պահին իր կողքին չէի և չէի կարող օգնել իրեն: Որոշ ժամանակ անց զգացի, որ

կնոջս մոտ բժշկություն է լինում: Նա նույնպես ներողություն խնդրեց, որ խանգարեց իմ ծառայությունը և գործը: Մենք միասին աղոթեցինք և փառք տվեցինք Տիրոջը:

Սիրելիներ, եկեք տեղ չտանք սատա-

նային, հակառակությամբ չլցվենք մարդկանց դեմ, հակառակությունը մարմնի գործ է ու սատանայի ցանկությունը: Աստծու Խոսքը մեզ սովորեցնում է, որ մենք միշտ բարություն անենք, խաղաղություն փնտրենք և նրա ետևից գնանք: Իսկ Հռոմ. 14:19-ում ասվում է. «...խաղաղության և իրարու շինության ետև ըլլանք»: «Երանի՜ խաղաղություն ընդ ներսում, վասն զի անոնք Աստուծոյ որդիներ պիտի կոչուին» (Մատթ. 5:9):

Սիրելիներ, եկեք ամեն կերպ խաղաղություն անենք, քանզի խաղաղությունը ամեն մտքից վեր է:

Վկայություն Հոլանդիայից

Նոր տարվա օրերին մարդիկ հատուկ որոշումներ են կայացնում, ինչպես՝ քիչ պետք է ուտեմ, մարզանք պետք է անեմ, ծանրաբեռնվածությունս պակասեցնեմ, ընտանիքիս ավելի շատ ժամանակ հատկացնեմ եւ այլն:

Մենք միշտ էլ ուզում ենք փոխել կյանքում մեր չսիրած բաները՝ Հակառակ նրան, որ գիտենք՝ այդ որոշումները հնարավոր չի լինի երեք շաբաթից ավելի գործադրել:

Ի՞նչ կլինի, եթե Աստծուն հարցնենք, թե ի՞նչ է ուզում, որ մենք բարեփոխենք կամ զարգացնենք մեր կյանքում այս նոր տարվա շեմին: Աստված, Հավանաբար, կարող է մեզ թելադրել հետեյալը՝ կյանքում ավելի շատ ցույց տալ Հոգու պտուղները.

«...սէր, ինդուլթիւն, խաղաղութիւն, երկայնմտութիւն, քաղցրութիւն, բարութիւն, Հաւատարմութիւն, Հեղութիւն, Ժուժկալութիւն» (Գաղատացիս 5:22-23):

«Սիրեցէք ձեր թշնամիները, օրհնեցէք ձեզ անիծողները, բարի ըրէք անոնց որ ձեզ կատեն, եւ աղօթք ըրէք անոնց Համար որ ձեզ կը չարչրկեն ու կը հալածեն» (Մատթ. 5:44):

«Բարքերնիդ արծաթասէր չըլլայ, բաւական սեպեցէք որչափ բան որ ձեռքերնիդ կայ» (Եբր. 13:5):

«...անոր պատուիրանքներուն Համեմատ քալենք» (Բ Հովհ. 1:6):

Որպես Հավատացյալներ ու նոր ստեղծվածներ՝ կանչված ենք ազատ լինելու հին ձախողումներից: Պետք է ինդրենք Աստծուն, որ օգնի մեզ՝ ամեն օր ապրելու Սուրբ Հոգով զորացած կյանքով: Դրանից հետո դյուրին կլինի հինը մեկդի ձգելն ու նորը բռնելը (Բ Կորնթ. 5:17):

Հիսուսի ծնունդը մարդկային պատմությունը հեղաշրջող մեծագույն դեպքն է: Հիսուսի ծննդով սկսվեց նոր դարաշրջան, բացահայտվեցին կյանքին վերաբերող անորոշ, անգիրություն ու մթություն մեջ թաքնված շատ հիմնական ու կարևոր հարցեր:

Մարթեոս ավետարանիչը ծնվող Հիսուսին թագավոր է անվանում: Ղուկասը Նրան կոչում է Փրկիչ, իսկ Հովհաննեսը Նրան պատկերում է որպես Լույս: «...լույսը աշխարհի եկաւ, ու մարդիկ խաւարը լոյսէն աւելի սիրեցին, քանզի իրենց գործերը չար էին» (Հովհ.3:19):

Հովհաննեսի ավետարանում «լույս» բառը գործածված է 21 անգամ: Սուրբգրային իմաստով «լույս» նշանակում է գիտություն, ճշմարտություն: «Լույսը» նշանակում է նաև արդարություն, փրկություն, սրբություն եւ գեղեցկություն: Ոչ միայն Հովհաննեսն է ծնվող Քրիստոսին լույս անվանում, այլև Հիսուսն Ինքն էլ Իրեն լույս է կոչում: «Եւ եւ աշխարհի լույսը. ան

որ իմ եպեւէս կու գայ, խաւարի մէջ պիտի չքալէ, հապա կենաց լույսը պիտի ունենայ» (Հովհ. 8:12):

Ծնվող Հիսուսը, որպես Լույս, հստակ լուսաբանում է մեզ համար կյանքի ու մահվան մասին մեր ունեցած անորոշությունը (Հովհ. 14:16): Նա նաև առաջնորդող Լույս է եւ մեզ փրկում է խավարի թագավորությունից ու կորստյան վտանգից (Հովհ. 12:36,46): Ուրեմն այս խավար աշխարհում մենք պետք է հավատանք ու հեպեւենք Նրան՝ որպես առաջնորդող Լույսի:

Տերը ինք Նշան պիտի տայ ձեզի. ահա կոչար պիտի յղանայ ու որդի պիտի ծնանի,
եւ ականջ տալուք Էհնեսուէշ պիտի կոչէ:

Եւայի 7:14

Անկերս մեծ պիտի ըլլայ, ու Քարշտեղոյն Նորին պիտի ըստի.... եւ ականջ տալուք
տալանք վերոյ պիտի ջոհեմայ:

Պարսա 1:32-33

Ահա օրեր կո գան, կ'իյն Տեր, որ Դարիթ արդարութեան շառաւիղ մը պիտի
հսկեն, որ թագաւորի պէս թագաւորութեան պիտի ըլնէ, իմաստութեամբ պիտի վարուի,
ու եղբորի վրայ իրաւունք ու արդարութեան պիտի ըլնէ.... ու այս է ականջ տալուք՝ որով
պիտի կոչուի, ՏԷՄԶ ԱԲԵՐ ԱՊՐԱԿԻՊՈՒԹՐԻԼԸ:

Էրեմիա 23:5-6

Վասն զի մեզի մականք մը ծնաւ, մեզի որդի մը պրոռեցաւ, եւ իշխանութիւն տալու
ուսի վրայ պիտի ըլլայ, ու ականջ տալուք պիտի կոչուի Աքանէշի, Դորիդակից,
Հօր Ասրուած, Յաշիւեմակութեան Հայր, Դաւաղութեան իշխան:

Եւայի 9:6

ԱՆՄՆԱՅՈՐԳ

Սուրբերի սուրբ՝ Աստծո Որդի,
Հորդ ծոցում ինչ ունեիր՝
Թողեցիր Դու անմնացորդ:
Աստվածային բարությունդ,
Խաչից հետո՝ հարությունդ
Բաժանեցիր անմնացորդ...
Իբրև սուրբ Հաց՝ մեծ Փրկության,
Իբրև նոխազ՝ մեծ Բավության,
Բաժանեցիր անմնացորդ...
Արյունատար երակներդ,
Սիրատոչոր կրակներդ՝
Պարավեցին անմնացորդ...
Աստվածային անհուն սերդ,
Ու տերերի Տերը՝ Տերդ
«Սպառվեցիր» անմնացորդ...
Այս աշխարհի սառը հողում,
Ու իմ սրտի սիրո դողում՝
Դու թաղվեցիր անմնացորդ...
Երբորդ օրը՝ սառը հողից,
Ու թվացյալ Քեզ հաղթողից
Ազատվեցիր անմնացորդ...
Քո հարությանը՝ լույսը հաղթեց,
Խավարածին մահը պարտվեց,
Եվ սատանան՝ անմնացորդ...

Մ.Սվարյան